

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ - ସଂଖ୍ୟା ଦଶ

ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ

Jeff Pippenger

2023-11-03

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଲୁସିଫର (ଆଲୋକବାହକ) ମଧ୍ୟରେ ମହାବିବାଦ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଇଶ୍ଵର ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ଅବଧିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଲୁସିଫର ନିଜର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରଚାର କଲା, ସେତେବେଳେ ଆଲୋକବାହକଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଫଳ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ କାଳାବଧି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି, ତେବେ ଲୁସିଫରଙ୍କ ନାମ ଆଲୋକବାହକ ଲୁସିଫରରୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଶତ୍ରୁ ସାତାନ ହେଲା । ସାତାନ ଏବଂ ସେହି ବିଦ୍ରୋହରେ ତାଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ବାହାର କରାଗଲେ ଓ ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ ।

ତାହାପରେ ସେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିବେ, ହେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତମାନେ, ମୋ ପାଖରୁ ଦୂରେଇଯାଅ, ସେହି ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କର, ଯାହା ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ମତ୍ତ 25:41.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୟତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମହାବିବାଦ ପରେ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନକୁ ପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ପୁଣିଥରେ ଇଶ୍ଵର ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ସମୟକାଳ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସମ୍ପର୍କରେ ଇଶ୍ଵର ମିଥ୍ୟା କହିଥିବେ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କଲା, ଏବଂ ହବାଙ୍କୁ ନିଜ ବିଦ୍ରୋହରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲା, ସେତେବେଳେ ଶୟତାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଫଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ସେପରି ପୃଥିବୀରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଏକ ସମୟକାଳ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ସେଠାରେ ଶୟତାନ ଅତିରିକ୍ତ ଭାବେ "ଡେଭିଲ" ନାମଟି ପାଇଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଅଭିଯୋଗକାରୀ" । ଯେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷାକାଳ (ଆଦମଙ୍କର ସେହି ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି) ସମାପ୍ତ ହେବ, ସେହି ଆଦମସନ୍ତାନମାନେ ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନିଦଣ୍ଡକୁ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ।

ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା: ମାଖାଏଲ ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୂତମାନେ ସେହି ଅଜଗର ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ଏବଂ ଅଜଗର ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହେଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ସ୍ଥାନ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଏବଂ ସେହି ମହାନ ଅଜଗରକୁ, ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ସର୍ପକୁ, ଯାହାକୁ ଶୟତାନ ଓ ସାତାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଭ୍ରମିତ କରେ, ପୃଥିବୀକୁ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା; ଏବଂ ତାହାର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:7-9 ।

ମହା ବିବାଦର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଘଟିଥିବା ଯୁଦ୍ଧ, ମହା ବିବାଦର ଶେଷକାଳରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଯୁଦ୍ଧକୁ ଦର୍ଶାଏ; କାରଣ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସଦା ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ତାହାର ଶେଷକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ବର୍ଣ୍ଣନା, ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏକ ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ସହିତ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ।

ଆକାଶରେ ଏକ ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା; ଏକ ନାରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିଧାନ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ପାଦତଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବାରୋଟି ତାରାର ଏକ ମୁକୁଟ ଥିଲା । ସେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରସବବେଦନାରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ଯତ୍ନଶୀଳ ଭାବେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:1, 2.

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୈତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ମହାବିବାଦର ଅନ୍ତିମ ସଂଘର୍ଷ ଘଟେ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଥିବାବେଳେ ହୁଏ; ସେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରଟି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଥିବା ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସତ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହେଉଛି । ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ତିନୋଟି ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଅନୁଭବର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜାଣିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ‘ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ’ ‘ପରମୋଦ୍ୟାନକୁ ଉଦ୍ଧୃତ’ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ‘ଅକଥନୀୟ କଥା’ ଶୁଣିଥିଲେ, ‘ଯାହା ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ କହିବା ବିଧିସମ୍ମତ ନୁହେଁ’ । ସେ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ’ ଅନେକ ‘ଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ’ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସୁସମାଚାରର ସତ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ‘ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ’ ସହ ସମାନ ଥିଲା । 2 Corinthians 12:2, 4, 1, 11. ‘ଜ୍ଞାନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା’ ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମର’ ‘ପ୍ରସ୍ତ, ଦୀର୍ଘ, ଗଭୀର ଓ ଉଚ୍ଚତା’ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଧ ଥିଲା । Ephesians 3:18, 19.” Acts of the Apostles, 469.

ମହାବିବାଦର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ମହାବିବାଦର ଶେଷକାଳରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ତିନୋଟି ସ୍ୱର୍ଗ ଅଛି; ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ୱର୍ଗ ଯାହା ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗ ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରାମଣ୍ଡଳ । ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସିଂହର ହାତ “ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ” ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକେନ୍ଦ୍ରର ସର୍ବାଧିକ ସନ୍ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତିରେ ହିଁ ଜ୍ୟୋତିବାହକ ଲୁସିଫର ତାହାର ବିଦ୍ରୋହର ସୂଚନା କରିଥିଲା ।

ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାକୁ କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳାମାନେ, ସିଂହର ହାତକୁ ସମେତ, ଦର୍ଶନରେ ନିଆଯାଇଥିଲେ । ପୌଲ ସେଠାରେ ଥିବାବେଳେ, ତାଙ୍କୁ ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ରେ ରାସ୍ତାରେ ହତ ହୋଇଥିବା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଜାଗ୍ରତିର ଇତିହାସ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଜନ୍ମ ସହ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାମାନେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ପୌଲଙ୍କୁ ସେହି ଇତିହାସ ଭାଗ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ “ଉଚ୍ଚାରଣ” କରିବା ବୈଧ ନଥିଲା । ପ୍ରକାଶକ ଯୋହନ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରୁ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ତିରିଶି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ପୌଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ପୌଲଙ୍କ ପରି, ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ସାତ ଗର୍ଜନ ଯାହା “ଉଚ୍ଚାରଣ” କରିଥିଲା ତାହା ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାହା “ଉଚ୍ଚାରଣ” ହୋଇଥିଲା ତାହା ଲେଖିବାକୁ ନ କୁହାଯାଇଥିଲା । ସାତ ଗର୍ଜନ ଯାହା “ଉଚ୍ଚାରଣ” କରିଥିଲା, ତାହା ସେହି ତିନି ଓ ଅଧ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଥିଲେ ।

ଏବଂ ସେହି ସାତ ଗର୍ଜନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ସାରିଥିବାବେଳେ, ମୁଁ ଲେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲି; ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା ମୋତେ କହିଲା, “ସାତ ଗର୍ଜନ ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛି, ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖ ନାହିଁ ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:4 ।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳାମାନେ ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାରର “ଶେଷ ଦିନ” ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି “ଶେଷ ଦିନ” ବିଶେଷଭାବରେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଦୁଇ ହତ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ସେହି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସାତେ ତିନି ଦିନର ସମାପ୍ତି ସମୟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳା ଏକାପରେକା ସହିତ ସମ୍ମତ । ପୌଲ ଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧର ରଣକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଘଟେ । ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ଘଟୁଥିବା ଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧର ରଣକ୍ଷେତ୍ର, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଘଟିଥିବା ପ୍ରଥମ ଅନୁଗ୍ରହକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧର ରଣକ୍ଷେତ୍ରର ସମାନ୍ତରାଳ । ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧର ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ପ୍ରତୀତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୋଧୀ ଥିବା ଏବଂ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ବିରୋଧୀ ଥିବା ଶୈତାନ ଜାଣେ ଯେ ତାହାର ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଳ୍ପ । ସେ ଜାଣେ ଯେ ଏହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମୟ-କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ । ଆମେ କି ଜାଣୁଛୁ?

୧୮୪୦ ମସିହାରେ, ପରାକ୍ରମ ମଶାଳୀ ଦୃତ ଅବତରଣ କରି ପ୍ରଥମ ଦୃତଙ୍କ ବାଉଁଶକୁ ଶକ୍ତି ଦାନ କଲେ । ସେହି ପିଢ଼ୀର ପ୍ରେମାତ୍ମକ ମାତ୍ର ମାନେ ସେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଶେଷରେ “ବାବିଲନର କନ୍ୟା ମାନେ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହେବା ସହିତ ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ନାମ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ାଗଲା । ଲୁସିଫରଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ମୂଳକ ଅବଧୂରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୮୪୦ ମସିହାରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ସେହି ପରାକ୍ରମ ମଶାଳୀ ଦୃତ, ୨୦୦୧

ସେପେ ୧୯୫୧ ଚାରିଖରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ ଯର ପରାକ୍ର ମଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କ ର ଏକ ପ୍ର ତିରୁପ ଥିଲେ। ୧୮୪୦ ମସିହାରେ ଅନୁସନ୍ଧା ନାମ କ ବିଚାର ଏପର୍ଯ୍ୟ କ୍ର ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା, କାରଣ ତାହା ତେବେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟ ତରେ ଚାରି ବର୍ଷ ପରେ ଥିଲା; ତଥାପି ପ୍ରେ ଇଟେଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ମାନେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ବିଚାରର ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ଶୀମୂଳକ ପ୍ର ତିନିଧି ପ୍ର ଦାନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ୧୮୪୦ ମସିହାରେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ର ପରୀକ୍ଷା ମୂଳକ ଅବଧି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ୨୦୦୧ ମସିହାରେ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ ଯର ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ, ସ୍ୱ ଗର୍ଭରେ ବିଚାର ମୂତମାନଙ୍କ ବିଚାରରୁ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ବିଚାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା।

୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ଚାରିଖରେ, ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଆସିପହଞ୍ଚିଲା। ଆରମ୍ଭର ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ପଥଚିହ୍ନରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ପ୍ରଥମ ଆନ୍ଦୋଳନର ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ଚାରିଖରେ, ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷେପ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲା, କାରଣ ସାତେ ତିନି ଦିନର ଅରଣ୍ୟର ଶେଷରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଆସିବାକୁ ଥିଲା, ତାହା କେବଳ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରମନର ସନ୍ଦେଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅକ୍ତିମ ପୂରଣ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଭାବରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନର ଆଗମନକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରିବ।

ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା, ଯେଉଁ କେରୁବ ଉପରେ ସେ ବିରାଜମାନ ଥିଲେ, ସେଠାରୁ ଗୃହର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିଗଲା। ତାହାପରେ ସେ ଶଶବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲେଖକଙ୍କ ମସିଦାନୀ ଥିଲା; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ନଗରର ମଧ୍ୟଭାଗ ଦେଇ, ଯିରୁଶାଲେମର ମଧ୍ୟଭାଗ ଦେଇ ଯାଅ, ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କ୍ରମନ କରନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଲଳାଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦିଅ। ଯିହିଜ୍ୱେଲ ୯:୩, ୪।

ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେଶ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶ। ପୌଲ ଏବଂ ଯୋହନ ଉଭୟେ ଏହି ସେହି ଇତିହାସକୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଶୁଣିଥିଲେ, ଯାହାରେ ଆମେ ଏବେ ବସବାସ କରୁଛୁ, ସେହି ଇତିହାସ “ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଏବଂ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଆକାଞ୍ଛା କରିଥିଲେ।” ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକ୍ଷାୟିତ ହୋଇଥିଲା।

୧୮୪୦-୧୮୪୪ ମସିହାରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏବେ ସମଗ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କର ଦିଗ୍‌ବୋଧ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଉଚିତ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, ‘ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖୁନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ’ [Matthew 13:16, 17]। ଧନ୍ୟ ସେହି ଚକ୍ଷୁମାନେ, ଯେମାନେ 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଥିଲେ।”

“ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହୋଇଆସୁଛି; ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ହେବ। ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧିତ ହେବ। ଶୀଘ୍ରହି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକ୍ରମେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିର ଘୋଷଣାରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହାପରେ ଦାନିୟେଲ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

ସ୍ୱର୍ଗରେ ଲୁହାଁଫରଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଯୁଦ୍ଧ ର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ଥିଲା ସଂଯୋଗ। ସେ ଥିଲେ ଆଲୋକବାହକ, ଯିଏ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ର ମନରେ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିଲେ। ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ର ବିଦ୍ରୋହୀ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ୍ଭ ସାତ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏତ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରିପାରିନଥିଲେ ଯେ, ଶେଷରେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱର ସମ୍ମୁଖରେ ଯେ ଚିହ୍ନିତ ମାନ କରିଥିଲେ, ସେହି ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁହାଁଫରେ ମୋହିତ କରିଥିଲା। ଯେପରି ସେ ଉଦ୍ୟାନରେ ହବାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସେପରି ସେ ଏତେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଥିଲେ ଯେ, ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ କେବେକି ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ସାତାନ ସେମାନଙ୍କ ର ମନରେ ଯେ ଚିହ୍ନିତ ମାନ ରୋପଣ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ମୌଳିକ ଚିହ୍ନିତ ଥିଲା। ସେହି ବୀଜଗୁଡ଼ିକ ଶେଷରେ ଚିରନାଶର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା।

ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଘଟେ, ଏବେ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି; ଏବଂ ଏହା ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କର ପ୍ରଲୋଭନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ, ନାହିଁ କି ଏହା ହବାଙ୍କୁ ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ବିଷୟରେ; ବରଂ ଏହା ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଭ୍ରଷ୍ଟ ସଂଯୋଗ-ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ। ଏହା ସେହି World-Wide Web ବିଷୟରେ, ଯାହାକୁ ଶୟତାନ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମନରେ ଧାରଣାମାନଙ୍କୁ ସଂସ୍କାରରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରେ, ସେହି ମଣିଷମାନେ ଏହା ଜାଣିବା ବିନା ଯେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ହିଁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ "ଶେଷ କାଳରେ" ମଣିଷମାନେ ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ "ସତ୍ୟ" ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ନଥିଲା। ସମସ୍ତ କଥା ଭାବିଲେ, ସେ ସେହି ପ୍ରକୃତ ଇତିହାସକୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନଙ୍କ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରାଯାଇଥାଏ।

ମାନବଜାତିର ପ୍ରଲୋଭନ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘର ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଫଳ କରାଯାଏ, ଯେମାନେ ଅଜଗର-ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘର ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନେ ରାଜାମାନେ ଓ ବଣିକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ। ରାଜାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସରକାରମାନେ, ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତି-ଦୈତ୍ୟମାନେ ଓ ବହୁଜାତୀୟ ଅର୍ବପତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବଣିକମାନେ।

ରବିବାର ଆଇନରେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ସେହି ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ରାଜାରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ। ତାହା ପରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଅଜଗର ପରି କଥା କହିପାରିଛି, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତାହା ପରେ ସେ ପଶୁର ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ କରିବାକୁ ଥିବା ଅଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଏ; ସେହି ଅଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ନିମାଇବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏବଂ ସେ ବହୁତ ମହାତମକାର କରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନିକୁ ଅବତରଣ କରାଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:13।

ଯେତେବେଳେ ରାସ୍ତାରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଧୂଳିଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ, ସେହି ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଉ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶୋଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା, ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସାତୋଟି ମୁକୁଟ ଥିବା ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଲାଲ ଅଜଗର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:3।

ବଡ଼ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ନାଗ ସାତାନ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଏହା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

"ଏହିପରି, ଯଦ୍ୟପି ମହାନାଗ ପ୍ରାଥମିକ ଭାବରେ ଶୟତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତଥାପି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥରେ ଏହା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।" The Great Controversy, 439.

ଅଜଗର ହେଉଛି ଶୟତାନ, ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ର ଯୋଗରେ ଅଜଗର ପୌତ୍ଵ ଲିକ ରୋମକୁ ପ୍ର ତିନିଧି କରେ। ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଲ ଜନନର ଇତିହାସରେ ପୌତ୍ଵ ଲିକ ରୋମର ଅଜଗରକୁ ପ୍ର ତିନିଧି କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଅଜଗରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ ଶୀମୂଳକ ପ୍ର ଯୋଗ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ" ଅଛି। "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ" ଅଜଗରକୁ ଜାତିସଂଘର ଦଶଜଣ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ଵ ଶୀ ପ୍ର ତିନିଧି କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଲ ଜନନର ଇତିହାସରେ ପ୍ର କାଶ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଚଉଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଜନନର ଇତିହାସରେ ପ୍ର କାଶ ପାଆନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ର ଜନନ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଲ ଜନନ ଦ୍ଵ ଶୀ ପୂର୍ବକ୍ଷାୟିତ ହୋଇଥିଲା।

"ରାଜାମାନେ, ଶାସକମାନେ ଓ ରାଜ୍ୟପାଳମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଚିହ୍ନ ଅଙ୍କିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଅଜଗରରୂପେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ସନ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ—ସେମାନଙ୍କ ସହିତ, ଯେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି—ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଏ।"

Testimonies to Ministers, 38.

ଅଜଗରର ଦଶଟି ଶିଙ୍ଘ ତାହାର ସଂଘବନ୍ଧନର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ; ତାହାର ଉପରେ ମୁକୁଟଧାରୀ ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ, ତାହାକୁ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆଠଟି ରାଜ୍ୟମଧ୍ୟରୁ ସପ୍ତମ ମୁଣ୍ଡ ବୋଲି ପରିଚିତ କରେ, ଯେପରିକି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖନେସ୍ସରଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଆଠଟି ମୁଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରସଂଘ ହେଉଛି "ଆକାଶରେ ଆଉ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ," ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଶୁଷ୍କ ମୃତ ଅସ୍ଥିର ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ପତାକାକୁ ଆକାଶକୁ ଉଠାଯାଏ। ଅଜଗର ଏବଂ ନାରୀ ରବିବାରୀୟ ନିୟମର ସମୟରେ ଆକାଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଆନ୍ତି, ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଯେତେବେଳେ କାଥଲିକ ଧର୍ମର ସମୁଦ୍ର-ପଶୁକୁ ମଧ୍ୟ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଭାବେ ଦେଖାଯାଏ।"

ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ମଣେ ହେଉଥିଲା ଯେପରି ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ତାହାର ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେଲା; ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତ ସେହି ପଶୁର ପଛେ ପଛେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଚାଲିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:3।

ଜଗତ ପାପୀୟ ସମୁଦ୍ର-ପଶୁକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଅନୁସରଣ କରୁଛି, ତାହାର ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପରେ; ଏବଂ ସେହି ଆଘାତ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସୁସ୍ଥ ହୁଏ। ଧ୍ଵଜ, ନାଗ ଏବଂ ପଶୁ—ଏହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ଆରମ୍ଭ ହେବାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଛି। ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ସେହି ଏକ ସମୟରେ ଶୈତାନୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ; କାରଣ ରବିବାର ଆଇନ ପରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍, ଯେତେବେଳେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ମାତ୍ର "ନାଗ" ପରି କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି, ସେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବାହାରିଯାଏ, ଏବଂ ସେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହାର ପ୍ରତାରଣା ସାଧନ କରେ।

ଏବଂ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ପଶୁକୁ ପୃଥିବୀରୁ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାହାର ମେଷଶାବକ ପରି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଘ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଅଜଗର ପରି କଥା କହୁଥିଲା। ସେ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ତାହାର ସାମ୍ନାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ଓ ସେଥିରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରଥମ ପଶୁକୁ ଉପାସନା କରାଏ, ଯାହାର ମାରାତ୍ମକ ଘାତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନିକୁ ନମାଇ ଆଣେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11-13।

ତୃତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ତ୍ରାଗନ, ପଶୁ ଏବଂ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରାକର ତ୍ରିମୁଖୀ ମିଳନକୁ ବାଇବେଲ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମା ଦୁଷ୍ଟ ମହାସଂଘ ଭାବେ ପରିଚିତ କରେ। ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ, ଏହି ତ୍ରିମୁଖୀ ମିଳନ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ନେତୃତ୍ଵ ଦେଇବା ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯେପରି ସେ ହର୍ମାଗେଦୋନକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ। ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଵର୍ଗର ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନେ ପରାଜିତ ହୁଅନ୍ତି! ଯେପରି ରୋମ ଜଗତର ଇତିହାସରେ ତିନିଧି ଶକ୍ତିରେ ଉଦୟ ହୁଏ, ସେ ସଦା ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଶତ୍ରୁକୁ, ପରେ ନିଜ ମିତ୍ରକୁ, ତାହା ପରେ ନିଜ ଶିକାରକୁ ଜୟ କରେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ପତିତ ହୁଏ।

ଏବଂ ଯୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ତିନୋଟି ଅଶୁଚି ଆମ୍ଭ ।, ବେଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ପରି, ଅଜଗରର ମୁଖରୁ, ପଶୁର ମୁଖରୁ, ଏବଂ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ଛ ।ର ମୁଖରୁ ବାହାରିଲା । କାରଣ ସେମାନେ ଭୂତମାନଙ୍କ ର ଆମ୍ଭ ।, ଆଖି ଯିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବା, ଯେମାନେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତର ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସେହି ମହାଦିନର ମୁଖ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ର ହ କରିବାକୁ । ଦେଖ, ଯୁଁ ଚୋର ପରି ଆସୁଛି । ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଜାଗ୍ର ତ ରହେ ଏବଂ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର କୁ ରକ୍ଷ । କରେ, ଯେଣେକି ସେ ନଗ୍ନ ଭାବେ ଚାଲି ନଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର ଲଜ୍ଜ । ନ ଦେଖନ୍ତୁ । ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଥ ।ନରେ ସଂଗ୍ର ହ କଲା, ଯାହାକୁ ଏବ୍ର 1ୟ ଭାଷାରେ ଆର୍ମାଗେଡନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 16:13-16.

“ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ”ରେ ଘଟୁଥିବା “ସ୍ୱର୍ଗରେ ମୁକ୍ତ” ରୂପକାତ୍ମକ ନୁହେଁ; ଏହା ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ସଞ୍ଚାଳିତ ହେଉଥିବା ଏକ ସଂପ୍ରେକ୍ଷଣମୂଳକ ମୁକ୍ତ । ନାଗର ମୁଖରୁ, ପଶୁର ମୁଖରୁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାର ମୁଖରୁ ସେହି “ଦୁଷ୍ଟାମ୍ଭାନାମନେ” ବାହାରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ “ଆଖିକର କାର୍ଯ୍ୟ” ସଂପାଦନ କରନ୍ତି । “ଆମ୍ଭା” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶ୍ୱାସ, ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଏକ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତୀକ । ଯିହିଦ୍ୱେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଚୈତ୍ରିଶର ଶ୍ୱାସ ମୃତ ଅଶ୍ୱିଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରେ, ଏବଂ ସେହି କାମ ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି କରେ, ଯାହାକୁ ବାଇବେଲରେ ପୂର୍ବ ପବନ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି । “ଆମ୍ଭା,” “ପବନ,” ଏବଂ “ଶ୍ୱାସ” — ଏହି ତିନୋଟି ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଏକେଇ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ହିବ୍ରେ ଓ ଗ୍ରୀକ — ଉଭୟ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଏକେଇ ।

“ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆମ୍ଭା ନିଷ୍ପାପୂର୍ବକ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେଥିରେ ନବଜୀବନ ସଞ୍ଚାର କରିପାରନ୍ତି; ସେ ବେଦୀରୁ ନିଆଯାଇଥିବା କଳକ୍ତ ଅଙ୍ଗାରଦ୍ୱାରା ଅଧରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତିରେ ବାକ୍ସ୍ତୁ କରିପାରନ୍ତି । ହଜାର ହଜାର କଣ୍ଠ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଭୂତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ତତଳା ଜିଭ ମୁକ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ଭୀରୁମାନେ ସତ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସାହସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ସକଳ କରାଯିବେ । ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଆମ୍ଭାର ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଏପରି ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଶେଷ ବର୍ଷା ଝରିପଡ଼ିବାବେଳେ ତାହାର ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରିବେ ।” Review and Herald, July 20, 1886.

ଅଜଗରର ମୁଖରୁ, ପଶୁର ମୁଖରୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାର ମୁଖରୁ ବାହାରୁଥିବା “ଆମ୍ଭାନାମନେ” ଶୈତାନୀୟ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଥମ ମୁକ୍ତରେ—ଏହା ଭୃଷ୍ଟ ସଂଯୋଗ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଭୃଷ୍ଟ ଆଲୋକବାହକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗର ଶେଷ ମୁକ୍ତରେ—ଏହା ପୁଣିଥରେ ଭୃଷ୍ଟ ସଂଯୋଗ ହେବ । ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗର ମୁକ୍ତରେ ଶୈତାନ ଯେଉଁ ଭୃଷ୍ଟ ସଂଯୋଗ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା, ଯାହା ପୁଣିଥରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗର ମୁକ୍ତରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ, ସେହିଥିଲା ମେସ୍ସେରିଜ୍, ଯାହାକୁ ଆଧୁନିକ କାଳରେ ହିପ୍ପୋସିସ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

“ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ ନିଜ ସହଚରମାନଙ୍କର ମନକୁ କିପରି ବଶୀଭୂତ କରିବେ, ସେହି ବିଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ନୁହେଁ । ଏହା ସେହି ବିଜ୍ଞାନ ଯାହା ଶୈତାନ ଶିଖାଏ । ଏହି ପ୍ରକାରର ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଆମେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଅଛୁ । ଆମେ ମେସ୍ସେରିଜ୍ ଓ ହିପ୍ପୋସିଜ୍ ସହ ଛେଡ଼ିଛାଡ଼ି କରିବାକୁ ନୁହେଁ—ସେହି ଜଣଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ, ଯିଏ ତାହାର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହରାଇଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଭାମଣ୍ଡଳରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା ।” Manuscript 86, 1905.

ଆଜି ଜଗତରେ ହିପ୍ପୋସିଜ୍ ଟେକ୍ନୋ-ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାଲୁଖାଇତ୍ୱ ଖେଦ୍ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧୁତ ହେଉଛି, ଯାହାକୁ ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ପୁରାତନ ଶୈତାନୀ ହିପ୍ପୋସିଜ୍-ବିଜ୍ଞାନର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରିଷ୍କୃତ ରୂପ । ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନେ, ଟେକ୍ନୋ-ଦୈତ୍ୟମାନେ ଏବଂ ବିଲିଅନେୟାରମାନେ ତାଙ୍କର ଶିକାରକୁ ଛଳନାର ଏକ “ଜାଲ”ରେ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁଡ଼ା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇସାରିଛି । ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କଲେ କହିପାରନ୍ତି—ସମଗ୍ର ଜଗତ ଉପରେ ଶୈତାନଙ୍କ PsyOps । ଏହି ଶୈତାନୀ ସନ୍ଦେଶମାନେ ହିଁ ଜଗତକୁ ଆର୍ମାଗେଡନଦିଗରେ ନେଇଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଶୈତାନୀ ସନ୍ଦେଶମାନେ ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ଘୋଷିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତିନିଜଣ ଦୂତ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହାପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦେଖିଲି; ସେ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, କୁଳ, ଭାଷା ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର ଧାରଣା କରିଥିଲେ; ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହୁଥିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭଜନ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କୁ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟି । ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ ଯିଏ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତ ଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କର । ତାହାପରେ ଆଉ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବୃତ୍ତୀୟ ଦୂତ, ପଛୁଆସି କହିଲେ, ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି ସେହି ମହାନଗର ବାବିଲୋନ, କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟତିଚାରଜନିତ କ୍ରେତ୍ୟ ଧରଣ ଯାହା ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହି କହି ଆସିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରେ, ଏବଂ ନିଜ କପାଳରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଛାପ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରେତ୍ୟ ଧରଣ ଯାହା ଯେ ପିବେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ରୋଷର ପାତ୍ରରେ ଅମିଶ୍ଠିତ ଭାବରେ ଢାଳାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ମେଷଣାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ର ଓ ଗନ୍ଧ କରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇବ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧୂଆଁ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଉଷ୍ଣ କୁ ଉଠୁଆଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ତାହାର ନାମର ଛାପ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନରାତି କୌଣସି ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6-11.

ତିନି-ଗୁଣିତ ସଂଘର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ବାହାରୁଥିବା “ଆମ୍ବାମାନେ” ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ ବାହାରୁଛି । ଏକ ଜାତିର କଥନ ତାହାର ସରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

“ଜାତିର କଥନ ହେଉଛି ଏହାର ବିଧାନମୂଳକ ଓ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ।” ଦ ଗ୍ରେଟ୍ କଲୋଭର୍ସି, 443.

ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେ ଗହ୍ଫକୁ ଭୁଷିରୁ ପୃଥକ କରିବେ, ଏବଂ ଭୁଷିଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବେ ନାହିଁ (ଯଦ୍ୟପି ଭୁଷି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିପାରେ), ତେବେ ଇଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ନିଜର “ମୁଖ” କରିବେ ।

ମୁଁ ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସି ନଥିଲି, ନା ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲି; ତୁମ ହସ୍ତର କାରଣରୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଥିଲି, କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋଧୋଦ୍ଘାତନାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛ । ମୋର ବ୍ୟଥା କାହିଁକି ଚିରସ୍ଥାୟୀ, ଏବଂ ମୋର ଘାତ କାହିଁକି ଅନାରୋଗ୍ୟ, ଯାହା ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରେ? ତୁମେ କି ନିଶ୍ଚୟ ମୋ ପାଇଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସଦୃଶ, ଏବଂ ବିଫଳ ହେଉଥିବା ଜଳସ୍ରୋତ ସମାନ ହେବ? ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେର, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖ ସମାନ ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଯିରିମିୟା 15:17-19 ।

ଯିରିମିୟା ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରେ ଥିବା ମିଳରୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଇଶ୍ଵର ମିଥ୍ୟା କହିଥିଲେ । ଇଶ୍ଵର ମିଥ୍ୟା କହିନଥିଲେ; ସେ କେବଳ 1843 ଚାର୍ଟରେ ଥିବା ଏକ ଭୁଲ ଉପରେ ନିଜ ହାତ ରଖିଥିଲେ । ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରିକି ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରେ ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି; ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ନିରାଶା ପୂର୍ବରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଏବଂ ଶ୍ରେତାନୀ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅଲଗା ହେବେ, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କର ସେ ପ୍ରତୀକ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର “ମୁଖ” କରିବେ । 1843 ଚାର୍ଟି ହବକ୍‌କ୍ ବିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାର ପୂରଣସ୍ଵରୂପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ।

“‘ମୂଳ ବିଶ୍ଵାସ’ ଉପରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ରହିଥିବା ସମୟରେ, ବୃତ୍ତୀୟ ଆଗମନର ବ୍ୟାପୀ ତାମାନଙ୍କ ଏବଂ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କର ଏକତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସେହି ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ ହବକ୍‌କ୍‌କ 2:2, 3ର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା । ଯଦି ସେହି ଚାର୍ଟ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ଏକ ବିଷୟ ଥିଲା (ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ମୂଳ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି), ତେବେ ଏହାରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେ BC 457 ହିଁ ସେହି ବର୍ଷ ଥିଲା ଯାହାରୁ 2300 ଦିନର ଗଣନା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେ 1843କୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକାଶିତ ସମୟରୁପେ ଘୋଷଣା କରାଯାଉ, ଯେପରି ‘ଦର୍ଶନ’ ବିଳମ୍ବ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବିଳମ୍ବ ସମୟ ରହିବ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦଳ ସମୟର ଏହି ମହା ବିଷୟରେ ତନ୍ତ୍ର ଛନ୍ଦ ଓ ନିଦ୍ରାତ ହେବେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରର ହାକରେ ଜାଗୃତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ।” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald,

ହବକକୁକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କୁ 1843ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ଏକ ଛୁଟି ଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ହସ୍ତ ଢାକି ରଖିଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ଯିରିମିୟା କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ନିରାଶା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତର କାରଣରୁ ହୋଇଥିଲା । ନିରାଶା ପରେ, ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ହବକକୁକର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ନେଇଗଲେ, ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ଦର୍ଶନ ବିଳମ୍ବ କରିବ, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଏହା ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଏହା “କହିବ” ।

“କଥା କହୁଥିବା” ଦର୍ଶନଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେ ନିରାଶାକୁ ଝାଡ଼ି ଫେଲିଦେଇ, ସେହି ନିରାଶା ପୂର୍ବରୁ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉତ୍ସାହ ତାଙ୍କର ଥିଲା ସେଥିରେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସନ୍ତା, ଏବଂ ଯଦି ସେ ଗହମ ଓ ଭୂସି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ “ମୁଖ” ହେବେ, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

ଦର୍ଶନଟି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷକାଳରେ ସେହିଟି କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେ ବିଳମ୍ବ କରେ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ସେ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ । ହବକକୁକ 2:3.

ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଯେମାନେ, ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାର ଆଜ୍ଞା ପୂରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଵର୍ଗର ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁଷ୍ଟ ସଂଘବଦ୍ଧତା ବିରୋଧରେ ହେଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର “ମୁଖ” ହେବେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଯେମାନେ, ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅରଣ୍ୟରେ ଏକ “ସ୍ଵର” ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସାତ୍ତ୍ଵେ ତିନି ଦିନ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀସୂଚକ ଅରଣ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।

ଅରଣ୍ୟରେ ତାକୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର, “ତୁମେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; ମରୁଭୂମିରେ ଆମର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜପଥକୁ ସିଧା କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପତ୍ୟକା ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ପାହାଡ଼ ନୀଚ କରାଯିବ; ବାକା ଜିନିଷ ସିଧା କରାଯିବ, ଏବଂ ଅସମତଳ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ସମତଳ କରାଯିବ; ତେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ଏକସଙ୍ଗରେ ତାହା ଦେଖିବେ; କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖ ଏହା କହିଛି ।” ଯିଶାୟା 40:3-5 ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ, ଯେ ପରୀକ୍ଷାକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧ ତୃତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ସଂଘର୍ଷ ବିଷୟରେ ଆମେ ଆମର ଚିନ୍ତନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ ।

ତାହାପରେ ସମସ୍ତ ମିଦ୍ୟାନୀୟ, ଅମାଲେକୀୟ ଏବଂ ପୂର୍ବଦେଶୀୟମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯିଜ୍ଞେଏଲ ଉପତ୍ୟକାରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଗିଦିଓନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେ ତୁରୀ ବାଜାଇଲେ; ତାହାପରେ ଅବୀଏଜର ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲା । ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ମନଃଶୀଳ ମଧ୍ୟରେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ; ଏବଂ ସେ ଆଶେରଙ୍କୁ, ଜେବୁଲୁନଙ୍କୁ ଏବଂ ନସ୍ତାଲିଙ୍କୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପାଇଁ ଉପରକୁ ଆସିଲେ । ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୭:୩୩-୩୫ ।